

SZÁSZI ZOLTÁN

KEDVENC VÁROSAM

Hogy van-e olyan, létezik-e egy olyan város, amely kiváltságosan az én kedves városom lenne? Álmodom róla. Sok vándorlás alatt sok helyet lát a világot ismerni óhajtó. Sokat mentem. Megérkezni kevesebbszer sikerült. Hol vagy hát, kedves város, én kedvenc városom? Rajzoljunk díszletet. Egy kedvenc városét akár. Mindenképpen kell hozzá egy hegy. Igen, egy elegáns, nem túl magas, de azért legalább akkorka, amelynek csúcsáról jó messzire el lehet látni. Mondjuk, egy másik orszáig is, hogy legyen hová elvágynakozni. E hegy tetején legyen egy rom, vár vagy várkastély. Annak falainál lehessen randevúzni, elcsattantani első csókokat, kézen fogva merengeni a mi lesz majd, ha egyszer... Amikor egyszer lesz, már nem emlékszel a várra, ahol bagoly lakik, meg vakondok fordítják ki a földből a néhai vitézek tányérjának cserépdarabjait. A vár körül sok száz éves vén fák, gesztenyék legyenek, azok tenyérfarmájú levelein átragyogjon a nap. Az út mellett, mi odavisz fel, és a kerek domboldalon szólók, préházak, jó illatú pincék kell, hogy legyenek. Víg emberekkel, mosolygókcal, kik egymást kínálva az örömet szürcsölik magukba. Míg lenéznek a völgybe, hol gépek húznak porcsíkot a földeken, utánuk szalagokban bomlanak ott a színek, sárga, barna, zöld, fekete s ismétlődve megint ugyanebben a ritmusban.

Ha kedvenc, kedves város, akkor kanyarogjon alatta, mellette egy folyó, nem túl nagy, de kicsi se legyen! Rajzoljanak a régi medrek salitos ligeteknek, fűzfás bővőhelyeknek szép görbületű szigetecskéket. Legyen e városban egy jó kis strand, egy tóból táplálkozó, árnyékos gátoldalakra támaszkodó. Legyenek ott jó kis büfék, halsütödék és sörcsapos kedves helyek, meg sok jó ember, akik pirulnak a pokrőcraikon, meg olykor lustán meg-megmártóznak. Ha strand, akkor legyenek persze szép lányok, akiken legelteti szemét a tűző naptól hunyorgó férfinép, meg sétálgassanak a parton deltás, jóképű és jól nevelt ifjak, akiket meg a nők, lányok, asszonyok mustrálnak végig fejük búbjától strandpapucsig. Legyen télen ezen a strandon korcsolyahely, sikongjon ott az aprónép, koccanjanak a hokibotok, míg rumos tea illata száll a termoszkoból, a télen didergő napozóhelyek felé. Tavasszal szerelmesek bújjanak a kipattanó rügyekkel egymásnak hivalkodó fák alatt, ősszel biflázza a kihalt parton sétálva leckéjét sétáló diák.

Legyenek gyárak, nem komor vadul szürkék, hanem mosolygós piros téglából rakottak, kéménnyel, nagy gyárkapukkal, azon

ki s betóduló férfinéppel, kik komoly arccal vitakoznak a tegnapi focimeccsen, les volt vagy se a döntő gól előtti pillanatban. S e piros téglás, nagy kéményes gyárral szemben legyen zümmögő varrógépektől meg tüszkölő vasalók hangjától morajló nagy csarnokok, hol figyelve s óvatosan húzva a könnyű textilt a gép alá lányok és asszonyok varrnak. Fehér fény vibrálja végig, és bár kicsit monoton, de mégis szép hely legyen ez a városnap peremén. Ahol vasút csillog, kócos kötelekkel fognak meg nagydarab ládákat a daruk, s emelik ki vagonok feneketlen gyomrából. Mozdonyok nyegle füttýének köszön vissza a visszhang, a forgalmista int, már vált is a jelző, messze már remegnek a sínek, fut befelé ide a gyorsvonat. Az állomás korlátjának támaszkodva utazók várják az indulást, s itt élő fogadók az érkezést. Mindig megy, s mindig jön valaki, így van ez minden városban.

Kell temető is, olyan városszéli, rendezett, csendes, nem gyászos, csak szomorú kicsit, csak olyan melázó, nehéz virágillattól terhes, ahol a szél is óvatosabban jár, el ne riassza a lelket, mi hazajött éppen, mert a rá emlékező láng csalta vissza, mi a mécses üvegén át viaszos fehérén táncol. Kellenek utcák, melyek innen s ide vezetnek ebbe a kedvenc városba, kellenek parkok, hol vannak olyan kövek, az iskolába menvén, a járda peremén...

Kellenek fák, az utcák két oldalán, hogy takarják a port a házak előtt, és legyen hol lakni a madaraknak, fekete rigóknak, sármányoknak és verebeknek, akik reggelente a nagy csicsérgéssel, füttýszóval elűzik az éjszaka rossz álmaikat, s hagyják az utcai lámpákat megmosdani a reggeli ködben. Kellenek nagy és kisebb házak, hol élnek és halnak az élők, kell torony, abból több is, mint mutató és harangjátékos toronyórával, mert mindig tudni kell az időt! Kell templom, békés és méltóságos, csendes és nem a túlzott aranyozástól, hanem a halkán motozó öregasszonyok imáitól ragyogó.

Kellenek emberek a kedvenc kedves városba. Mindenfélék, mert unalmas lenne, ha csupa jó vagy csupa rossz ember lakna egy várost. Kellenek álmodozások egy városhoz, merész tervek, hogy nő és gyarapszik s vagyona az ott élt szolgálja, s jó szolgaként a városatyák polgárokért a legtöbbet teszik, mit tehetnek. S mi kellene még? Nem tudom. Maga ez az ideális város kéne, amiről álmodom, ez kéne! Ezt kéne megvalósítani. S ki-ki, ha ráismert saját kedves kedvenc városára, szeresse azt. Gyúrta e képet, ezt az álmod kedves kedvenc városomról. Egyszer megeresem!

KATEDRA

havilap

XXV. évfolyam, 2. szám, 2017. október

Főszerkesztő: Hodossy Gyula

Vezető szerkesztő:

Petres Csizmadia Gabriella,

Petres Sándor

Örökös munkatárs: Turczel Lajos

A szerkesztőbizottság elnöke:

Fibi Sándor

Tagok:

Bárcki Zsófia, Hrbáček Noszek Magdaléna,

Kalácska József, Klemen Terézia,

Krippel Éva, Novák Mónika,

Pázmány Annamária, Szokol Dezső

Nyomdai előkészítő:

Václav Kinga, Gyenes Gábor

Nyomja:

Press Group s.r.o, Banská Bystrica

Kiadja:

Katedra Alapítvány

Felelős kiadó:

Hodossy Gyula

Elérhetőség:

Katedra Alapítvány

Palác Duna Palota,

Galantská cesta 658/2F,

929 01 Dunajská Streda

Tel.: 00421 903 724 781

E-mail: katedra@katedra.skHonlap: www.katedra.sk

Bankszámlaszám: 1014769018/1111.

Laprendelés:

Lelkes Renáta, marketing@liliumaurum.sk,

00421 903 724 781

Kiadványunkat támogatja a Szlovák Köztársaság Kormányhivatala, a Szlovák Köztársaság Oktatásügyi, Tudományos, Kutatási és Sportminisztériuma.

KATEDRA

mesačník

ročník XXV., 2. číslo, október 2017

Vydavateľ:

Nadácia Katedra,

Palác Duna Palota,

Galantská cesta 658/2F,

929 01 Dunajská Streda

Tel.: 00421 (0)31 552 90 28

IČO: 35591609

ISSN 1335-6445 • EV: 611/08

Časopis vychádza s finančnou podporou

Ministerstva školstva, vedy, výskumu

a športu Slovenskej republiky.

Realizované s finančnou podporou Úradu

vlády Slovenskej republiky - program Kul-

túra národnostných menšín 2017.

Náklad: 2500 ks

REDAKCIA / SZERKESZTŐSÉGÜNK:

Nadácia Katedra – Katedra Alapítvány.

Palác Duna Palota, Galantská cesta

658/2F, 929 01 Dunajská Streda

Tel.: 00421 (0)31 552 90 28

Honlap: <http://www.katedra.sk>E-mail: katedra@katedra.skkatedra.szerkesztoseg@gmail.com

Minden jog fenntartva.

Kéziratokat nem őrzünk meg

és nem küldünk vissza.